

folkningen, hos Rigsdagen og hos Regeringen over, hvilke Skatteteorier man vil følge, Fasthed i Principperne netop paa Skatteomraadet. Men som Forholdene nu ligger efter Fremsættelsen af dette Skattelovkompleks, der i Fortsættelse af Krigstidens Skattelovgivning endnu bærer hele Midlertidighedens Præg, er det klart, at Tilvejebringelsen af en Finansplan, Tilvejebringelsen af en Skattereform efter faste Skatteprincipper, er en af de Opgaver, der endnu maa vente paa sin Løsning ude i Fremtiden, og som jo sikkert ogsaa maa vente paa et andet Flertal her i Salen. For saa vidt kan man sige, at Skatteteoretiseringen i Øjeblikket er ørkesløs, og jeg skal derfor følge den højtærede Finansministers Henstilling og indskrænke mig til at fremkomme med nogle praktiske Bemærkninger vedrørende det foreliggende Toldlovsforslag.

Jeg vil antage, at man kan sige, at Demokratiets Krav op gennem Tiderne til en Toldreform her i Landet kan udtrykkes omtrent saaledes, at man for det første har krævet Bortfald af al Finanstold paa Nødvendighedsartikler, for det andet Bortfald af Told paa Produktionens Raa- og Hjelpestoffer endvidere ingen ny Toldbeskyttelse paa noget Punkt, men derimod en gradvis Nedsættelse af den bestaaende Toldbeskyttelse og endelig Indførelse af Værditold med deraf følgende særlig Nedgang i Beskyttelsestolden for Nødvendighedsartikler. Det var disse Krav, som det maatte være Formaalet at imødekomme ved Toldreformen af 1908, men som der kun blev gjort smaa Skridt henimod, skønt de stabile Forhold i økonomisk og finansiel Henseende den Gang gjorde en gennemgribende Reform meget, meget lettere end i en Tid som den nuværende med den store økonomiske Omskiftelighed.

Ser man paa, hvorledes det nu foreliggende Toldlovsforslag forholder sig til de Krav, jeg her har nævnt som Demokratiets Krav op gennem Tiderne, maa det siges, at med Hensyn til det første Krav: Bortfald af Finanstold paa Nødvendighedsartikler, er dette Lovforslag i alt væsentligt blevet staaende paa det Punkt, man ved Toldloven af 1908 naaede til. Det er under Forhandlingerne om denne Sag blevet nævnt, at for saadanne Nødvendighedsartikler som Kaffe, Te, Ris og Sago er Tolden ikke blot blevet bevaret, men den er ogsaa blevet bevaret i Form af Vægttold; det er klart, at Gennemførelsen af Værditolden ogsaa her vil være en Retfærdighedshandling. I øvrigt tror jeg, det vil være rigtigt at fastholde Demokratiets

gamle Synspunkt her: den Art Varer bør være toldfri, Finanstold paa Nødvendighedsartikler er en daarlig Skat, der ikke har anden Begrundelse end den, at den hidtil har eksisteret, og derfor vil vi fra vor Side gerne yde vor Medvirken til, at Tolden paa saadanne Varer bortfalder.

Med Hensyn til det andet Krav: Bortfald af Told paa Raa- og Hjelpestoffer, forekommer det mig, at man med Glæde maa hilse, at der i Lovforslaget foreslaas Bortfald eller Nedsættelse af Told paa en Række Raastoffer, og kan man ved Sagens fortsatte Behandling komme videre ad den Vej, vil det selvfølgelig være godt. Det forekommer mig imidlertid, at Finansministeren ogsaa med Rette henviste til, at der her var Tale om Lempelser, som man kan forlange maa blive vurderet paa rette Maade, og hvis Betydning der ogsaa maa tages Hensyn til, naar Talen er om Fastsættelse af Beskyttelsen for de Industrier, i hvis Varefabrikation de paagældende Raastoffer indgaar.

Jeg kommer dernæst til det tredje Krav, man i sin Tid opstillede: Ingen ny Toldbeskyttelse og gradvis Nedsættelse af den bestaaende Toldbeskyttelse. Der kan sikkert i det foreliggende Lovforslag peges paa adskillige Punkter, hvor der foreligger en virkelig Nedsættelse af Toldbeskyttelsen, og adskillige Punkter, hvor Overgangen til Værditold ogsaa vil virke i den Retning, men det forekommer mig desværre, at der er en Række Omraader, hvor Overgangen til Værditold er anvendt i modsat Retning, til betydelig Forøgelse af Toldbeskyttelsen. Allerede ved Opgørelsen af det finansielle Resultat af dette Toldlovsforslag maa man uvilkaarlig komme til den Formodning, at der foreligger saadanne Forhøjelser. Finansministeren anslog i sin Fremsættelsestale, at dette Lovforslag vilde medføre en Forøgelse af Toldindtægterne paa 10 Mill. Kr., men det synes temmelig klart, at dette Beløb er ansat for lavt. Nu kommer det selvfølgelig ved Beregningen heraf i nogen Grad an paa, hvilken Indførsel man lægger til Grund som den normale. Tager man imidlertid som en normal Indførsel den, der fandt Sted i 1913, fremgaar det direkte af Bemærkningerne, at den nuværende Toldlov paa en Indførsel af den Størrelse vil give en Toldindtægt paa 42 Mill. Kr., og det foreliggende Toldlovsforslag vil, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, af en saadan Indførsel give en Indtægt af 62½ Mill. Kr., altsaa ikke 10, men 20½ Mill. Kr. mere. Nu maa der billigvis derfra